

Т. М. Артюх, д.т.н., професор**Д. С. Валькова, студент***Національний університет харчових технологій*

Фарба для волосся – косметичний засіб для стійкого фарбування волосся. Розрізняють рослинну та фарбу окислювальної дії.

Сучасні хімічні засоби для фарбування волосся можна розділити на перманентні (стійкі) фарби, полуперманентні (м'які) фарби і відтінкові бальзами або шампуні. Перманентні фарби – найстійкіші, але й найшкідливіші.

Перманентні фарби завжди містять перекис водню, пересушує волосся, і аміак, що ушкоджує верхній шар волосся. Саме аміак забезпечує проникнення барвника глибоко в структуру волосся. Під впливом фарби структура волосся змінюється. Його практично розриває зсередини. Для шкіри голови це також стрес: якщо часто й без певних знань використовувати фарби може з'явитися лупа, а той дерматит.

Найнебезпечнішою є фарби з мас-маркету. В залежності від торгової марки, країни виробника такі фарби коштують дешево, а деякі як і професійні. Але наносять зачісці непоправної шкоди. Справа в тому, що на різні за структурою волосся фарба діє по-різному. Багато що залежить від їхнього здоров'я, кольору і

щільності. Склад дешевих фарб розрахований на те, щоб напевно зафарбувати сивину або освітлити навіть темні кучері. У дешевих фарбах відсоток барвника сильно завищений, а от кількість вітамінів набагато нижче покладеного. У результаті домашнього фарбування господиня отримує тьмянний колір та сухе, ламке волосся. Такий результат незворотній.

Салонні засоби діють більш м'яко. Саме тому професійні магазини для перукарів користуються таким успіхом не тільки серед майстрів. Сюди все частіше заходять й звичайні споживачі.

Професійні фарби менш шкідливі. У них більше додають вітамінів і менш шкідливих компонентів.

Напівперманентні фарби - це вибір тих, хто віддає перевагу більш безпечному фарбуванню волосся. Аміаку такі фарби не містять. Замість нього діють інші компоненти, що надають фарбуванню волосся набагато меншу стійкість, при якій барвник буде потроху змиватися з кожним миттям голови.

Напівперманентні фарби вважаються менш шкідливими, при фарбуванні ними структура волосся порушується менше, ніж у першому випадку. У сучасних фарбах замість аміаку використовують моноетаноламін. Це з'єднання аміаку, але більш нешкідливе. Фарбувати волосся і не задихатися від їдкого запаху - справжнє задоволення. Волосся після процедури м'які, шовковисті, оновлені.

До того ж в напівперманентних фарбах часто містяться комплекси поживних добавок. Для пошкодженого волосся це саме те, що треба - після фарбування м'якою фарбою такі волосся набуває інтенсивний відтінок і блиск. А ось волосся з сивиною напівперманентна фарба з комплексом добавок та косметичних масел не підійде - сивину нею не зафарбувати.

Барвники засобів відтінків не проникають вглиб волосся, а тримаються лише на його поверхні. Такими засобами можна освіжати і робити більш насиченими вже фарбоване волосся. Вони не змиваються повністю, як про це пишуть на етикетці - частина складу все одно залишається на волоссі. І коли в салоні перукар почне працювати з тонованою шевелюрою, ефект може бути абсолютно непередбачуваний.

Натуральні рослинні фарби є альтернативними засобами для фарбування волосся. Якщо у Вас ламке тонке волосся, або проявляється алергія на хімічний склад фарбувальної речовини, можна використовувати хну для фарбування в руді тони, або хну з басмою для фарбування в темно коричневий і чорний колір.

Багато хто вважає рослинні фарби для волосся корисними. З одного боку - це так і є. Але якщо захочеться радикальних змін кольору волосся, то він навряд чи вийде. Відомо часті випадки, коли після рослинних фарбуючих засобів волосся мало зеленуватий відтінок.

Рослинні фарби обволікають волосся плівкою. Змити фарбу просто нереально. В результаті - не можливо отримати той відтінок, який потрібен і травмує волосся.

Отже, при виборі фарби для волосся, потрібно не тільки враховувати бажаний колір й ціну, а те, як фарба буде впливати на волосся і який стан матиме воно після фарбування.

Список літератури

1. Журнал "Новини в світі косметики", № 1-2/2001 г Катерина Жіріцкая,
2. Каспаров Г. Н. Основи виробництва парфумерії і косметики. - М., 1988.
3. Фрідман Р. А. Парфумерія і косметика. Виробництво, призначення, застосування. -1968.